

ned til $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Hvis vi regne med disse $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. under eet, saa vil det, da deres Udredelse er fordelt paa ikke mindre end 7 Aar efter Lovforslaget, dog ikke blive mere end en gennemsnitlig aarlig Udgift i disse 7 Aar af ca. 1 Million, nøjere regnet 941,000 Kr. om Aaret. Selv om vor Statskasse just ikke bugner af nogen særlig Overflod, synes en saadan Udgift dog ikke at kunne være særlig skræmmende. Men hertil kommer, at det er nødvendigt at se, hvad vi saa faa for dette Beløb, som jeg indrømmer et stort til Trods for Afdraget. Hvad faa vi for disse $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr.? For det første faa vi et Havneanlæg, en ny Fiskerihavn, om hvis paatrængende Nødvendighed og Ønskelighed der fra saa godt som alle Sider, baade i Fjor og i Aar, har været den skønneste Enighed. Dette Havneanlæg er anslaaet til en Udgift af 2,567,000 Kr., og drages dette Beløb fra de $6\frac{1}{2}$ Mill., jeg før nævnte, bliver tilbage ca. 4 Mill. Men fra dette Beløb kan igen paa samme Maade fradrages det Beløb, der vil være at anvende til den Uddybning af den nuværende gamle Havn, som er bestemt i Lovforslaget til en Uddybning paa 3 Fod over den nuværende Dybde, og en delvis Flytning af Lededæmningen ud for den gamle Havn, hvorved der tilvejebringes en højlig tiltrængt bedre og rummeligere Svajepads. Om disse to Ting findes der ikke noget Overslag i Lovforslaget, men de ville sikkerligen andrage mindst $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Fradrages dette fra det andet, komme vi ned til et Beløb af $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der skulle anvendes til den Foranstaltning, en ny vestlig Trafikhavns Anlæg, om hvilken der ikke er en lignende Enighed som om alle de af mig før nævnte Forslag, men hvorom der fra visse Sider tilmed har rejst sig en større eller mindre Tvivl. Fordeles imidlertid, ligesom jeg før nævnte, for hele Udgiftssummens Vedkommende, dette Beløb ogsaa paa 7 Aar, vil det ses, at det bliver en aarlig Udgift for Statskassen af ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. At dette skulde kunne være afskrækkende overfor et Foretagende af den Natur som det her foreliggende, formaar jeg med min bedste Villie ikke at indse. Heller ikke Regeringen eller Udvalgets store Flertal have kunnet indse dette, og som det vil vides, har det høje Folketing enstemmigt vedtaget en saadan Foranstaltning. Jeg kan derfor ikke tro, denne Udgift af ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til et Foretagende, om hvilket der ganske vist ikke er den samme Enighed som om de af mig før nævnte Foranstalt-

ninger, har noget skræmmende ved sig. Alligevel vil det dog, antager jeg, være ret hensigtsmæssigt at oplyse, hvilken Betydning det, man faar for denne Udgift, vil have ikke blot for Havnen i det hele taget, men ogsaa for en stor Del af Landet. En Havns Betydning vil jo ganske væsentlig bero paa Omfanget af dens Benyttelse. Jeg kan derfor heller ikke spare ærede Medlemmer for i saa Henseende at høre nogle Tal. Der findes i Betænkningen en Talliste over denne Benyttelse, af hvilken jeg dog kun skal uddrage et Par enkelte for ikke at lægge alt for stort Beslag paa ærede Medlemmers Taalmodighed. Det er jo nemlig saaledes, at i 1892 var den Eksportmasse, der gik over Esbjerg Havn — jeg nævner runde Tal og kaster Hundrederne bort —, 49,000 Tons à 2,000 Pund, og Importmassen var samtidig 46,000 Tons. Derimod var Eksportmassen 15 Aar senere, i 1907, 150,000 Tons og Importmassen 223,000. Det vil heraf fremgaa, at den Esbjergske Havnetrafik i de sidst forløbne 15 Aar er stegen saaledes, at Eksportmassen nu er 3 Gange større end i 1892 og Importmassen ca. 5 Gange saa stor. Den fuldstændige Liste i Betænkningen vil vise, at denne Stigning i saavel Eksporten som Importen har været gradvis hele Tiden, og dette er et Vidnesbyrd om, at Havnen hverken er i Stagnation eller Tilbagegang, men tværtimod i en ret rivende Fremgang. Det er jo saa meget mærkeligere, at Importmassen er tiltaget i en saa høj Grad og i endnu højere Grad end Eksportmassen, idet Importen, som alle, der kende Forholdene, maa vide, er foregaaet under de alleruheldigste Havneforhold. Det kunde vel derfor nok være paa Tide, at man nu søgte at give denne Import bedre Vilkaar. Det er det, som det foreliggende Lovforslag vil gøre, men uden derfor paa nogen Maade at gaa Eksporthavnen for nær, hvad jeg senere skal komme til. Naar der desuagtet har vist sig Tegn — jeg vil ikke kalde det andet end Tegn — til en Modstand imod at skabe disse bedre Vilkaar i Esbjerg, en Modstand, som jeg vel nærmest kunde kalde delvis underjordisk, bliver det maaske forklarligt — jeg siger ogsaa kun maaske forklarligt — ved, at andre Havne have fundet sig generede af den Konkurrence for Eksportens Vedkommende, som allerede nu finder Sted fra Esbjerg, og have befrygtet, at Konkurrencen kunde blive overhaandtagende, hvis dette Lovforslag vedtages. Det er dog kun en Supposition, som jeg indskyder som en forklarende Omstændighed for Modstanden.